

■ वृत्तसंस्था, पटना, दि. २८ :

देशात पहिल्यांदाच मोबाइल अँपद्वारे मतदान होत आहे. बिहारमधील २६ जिल्ह्यांमधील ४२ नगरपालिकांमध्ये पोटानिंडणका होत आहेत. पायलट प्रोजेक्ट महान सहा नगरपालिकांमध्ये ई-इंहेटिंग केले जात आहे.

मतदान केंद्रांवर नकाशा यांना मतदानाची सोय व्हावी यासाठी हा प्रकल्प करण्यात आला आहे. मतदानासाठी दोन अंतर्मुळे लोच करण्यात आले आहेत. ही सुविधा मिळविण्यासाठी आगांज नोंदवी करावी लागत होती. निवडणक आयोगाच्या माहितीनुसार, ५० हजारांनुसार ॲधिक लोकांनी ई-मतदानासाठी नोंदवी केली होती. सकाळी ७ ते दुपारी १ वाजेपर्यंत ई-मतदान झाले.

नागपूर, अकोला, अमरावती, खामगांव, यवतमाळ, वर्धा, गढचिरोली, वाशीम, भंडारा, गोंदिया, मुंबई, पालघर (गांगे), नाशिक आणि चंद्रपूर महासागर

* वर्ष १६ * अंक ३६४ *

* वाशीम *

रविवार, दिनांक २९ जून २०२५

८ पाने • किमत रु. २/-+ वितरण खर्च रु. १ = एकुण ३ रु.) * विशेष ऑफर : महासागर + नागपूर पोस्ट = ४ रु. फक्त

• कांकी हाऊस विलिंग, गोकुळपैठ, नागपूर • 2557429.2542486

प्रधानमंत्री मोदींनी साधला

अंतराळवार शुभांशू शुक्लाशी संवाद

■ वृत्तसंस्था, नवी दिल्ली, दि. २८ :

पंतप्रधान नंदेंद मोदी यांनी शनिवारी अंविसयम मिशन ४ वर असलेले भारतीय अंतराळवार शुभांशू शुक्ला यांच्याशी विडिओ कॉलाप्लाई संवाद साधला. पंतप्रधान कार्यालयाने ५.४९ वाजता तात्रांचा विडिओ अप्रिस्ट टिल आणि त्याचा कालावधीमध्ये त्यांना भाषण किल्याचा वर्कला तर ते अधिकच्या भाषण शिक्कू शकतात. अमांग प्रकारचा मुद्दा समरो आला.

हा आमच्यासाठी ही विडिओची विषय नाही. कुठलीही भाषण शिक्कू आणि त्याचा विडिओचा विषय नाही. हे आमी एका मिनिटात सांगितले. हिंदी संकीली यांचा विरोध नाही तर याचा विरोध केवळ हिंदीला आहे. भारतामध्ये तुम्हाला इंग्रजी चालते, तीला तुमचा विरोध नाही. परकीय भाषा चालते मग भारतीय हिंदी का चालत नाही? असा प्रश्न त्यांनी केला.

पंतप्रधान मोदींनी शुभांशू शुक्ला यांना विचारले की, तुम्ही गाजी हल्ला वेऊन आंतराळीव्या अंतराळ स्थानकावर गेले आहात. तुम्ही तुमच्या मिशनाना जूऱ घालेले का? यावर शुभांशू यांनी सांगितले - अंतराळानुभाव भारत खूप खव्य दिसतो. आपण एका दिवसात १६ सूर्योदय आणि १६ सूर्यास पाहतो.

भारतीय हवाई दलाचे गुप्त कॉप्टन शुभांशू दोन दिवसांपूर्वी २६ जून रोजी अंतरराष्ट्रीय अंतराळ स्थानकात पोहोचले. ४१ वर्षांनंतर अंतराळात जाणारे ते पहिले भारतीय आहेत. २५ जून रोजी दुपारी १२.२ वाजता अंविसयम मिशन ४ अंतर्गत ते सर्व अंतराळवारींसंग आयाएस-एसला रवाना याले.

पंतप्रधान मोदींनी देशांच्या दौऱ्यावर

पंतप्रधान नंदेंद मोदी ही ब्रिक्स देशांच्या दौऱ्यावर आहेत. ते आफिकतही जातील. मोदी २ ते ९ जुलै दरम्यान घाना, त्रिनिदाद, टोबॉगो, अर्जेन्टिना, ब्राझील आणि नामीचिया या देशांच्या दौऱ्यावर आहेत. आफिकता आणि दिक्षिण अमेरिकील देशांसोबत भारताचे दृढसंवेद्य आहेत. मोदीच्या या दौऱ्याने ते बुद्धीगंगा होतील. या दौऱ्यादरम्यान ते ब्राझील वेथे १७ व्या दिवांगीला संमेलनात सहभागी होतील.

पंतप्रधान मोदी २ जुलै रोजी पहिल्यांदा घाना या देशाला भेट देतील. गेल्या तीन दशकात पहिल्यांदा यादादा भारतीय पंतप्रधान या देशाच्या दौऱ्यावर आहेत. या दरम्यान ते राष्ट्रपती नाना अकुफो-आडो यांची भेट घेतील. आर्थिक, ऊर्जा आणि संरक्षण क्षेत्रात भागीदारीपणी दोही देशात चर्चा होईल. या देशाशी व्यापारी करायावृत्तीले इकोवास आणि आफिकी संघाशी भारताचे नाते मजबूत हाण्याची शक्यता आहे.

महासागर

Epaper: www.epaper.dainikmahasagar.in ● nagnpurpost@gmail.com / mahasagarngp@gmail.com

हिंदीच्या विरोधामागे राजकारण

■ महासागर प्रतिनिधी, मुंबई, दि. २८ :

पहिली ते चौथीच्या विद्यार्थ्यांना तृतीय भाषा म्हणून हिंदी शिकवण्याच्या मुद्यावरून काढवण्यात येत असलेल्या मोर्चावर मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी टीका केली आहे.

ही केवळ राजकीय भूमिका आहे असे मी म्हणणार नाही. कोणाच्याही समोर प्रसन्नचिन्ह निर्माण करण्यार नाही. मात्र महानगरपालिकेच्या निवडणुके नसत्या ते कदाचित इतका वेगळ्या पद्धतीने विरोध झाला नसता. असा दावा फडणवीस यांनी केला आहे.

मनमे प्रमुख यांना ठार कराकरे हे माझे चांगले मित्र आहेत. म्हणून काय झाले? मात्र त्यांच्या काही भूमिका आहेत. तर माझ्या काही भूमिका आहेत. सर्वच्या सारख्या भूमिका असत्या तर सर्व एका पक्षात राहिले असेत. त्यामुळे भूमिका वेगळ्या अमूळ शकतात. मात्र उद्धव ठारकरे यांनी खैबर प्रांतात आत्मघातकी हल्ला

१३ सैनिक ठार, २९ जखमी

इलामाबाद :

शनिवारी पाकिस्तानच्या

खेळवा

प्रख्यात

व्यापार

कारणी

व्यापारी

<div data-bbox="158 1348 144

भ्रष्टाचारी

बया बया बया, काय झालं बया?
दादला नकों गं बाई
मला नवरा नकों गं बाई।
मोडकंच घर, तुटकंच छपर
पन न्हायाला जागा नाही।
मला दादला नकों गं बाई।

- संत एकनाथ

आम्ही जावें कवण्या ठायां
न बोलसी पंढरीसाया॥।
सरिता गेली सिंधूपाशी।
जरी तो ठाव न दे तिसी॥।
जळ कोपले जळचरासी।
माता न घे बालकासी॥।

- संत जनावाई

पाऊस कधीच एकटा येत नाही.
त्याच्याबोरवर सुखाच्या असंख्य क्षणांची
झूँड असते. झूँडीतले हे क्षण चहुंदिशांना
विखुरतात आणि प्रत्येकाला काही ना
काही देऊन जातात. पावसाची झड
भूमीत निजलेल्या विजांना अंकूर देते,
मरगळलेल्या अपेक्षाना आशेचे धुमारे फ
टतात. हीच झड कलाकाराची प्रतिभा फ
लवते. कष्टकरी शेतकऱ्यांच्या तनामनात
कार्यर्ज्ज चेतवण्याची प्रेरणा देते. म्हणूनच
पावसासाठी भावनेच्या पायडण्या पडतात.

काहींचे पदवच अनोखी अनुभूती
देणारे असतात. घरात तान्हुल येणार
असल्याची शुभवार्ता कल्याचा अवकाश...
कृश राकट बोटाना तो मठमुलायम स्पर्श
लागलेला असतो. घरात पैसालपी लक्ष्मी येणार
असलाच्या शक्यतेनेही काहीच्या डोळ्यांपुढे
भरलेल्या तिजाचा पिरायला लागतात. नव-
वधूचे पाय घराला लागणार ही कल्याच्या प्रौढ
मातृ हृदयाला संसाराच्या परिपूर्णाचा आनंद
देऊन जाते. वैयक्तिक पातालीवील या साध्या
घटना आनंदाची अरी उत्कृष्ट अनुभूती देऊन
जात असतील तर अवध्या चराचराला संजीवीनी
देणाच्या वरुणराजाच्या आगमनाच्या नवंद काय
वणिवा? कारण हा एखाद-दुसऱ्या व्यक्तीच्या
अंगांनी नव्हे तर सूचीच्या प्रांगणी सजणारा
सोहळा आहे. मंगल कायच्या वेळी घरामध्ये
लावल्या जाणाच्या धूमपिणे चार भिंती
गंधमारीत होतात. मात्र हा वरुणराजा येतो तेव्हा
अवधी धरती गंधवती होते. तो गंध श-
सामधेच नव्हे, तर शीरेमध्ये भरलू उरतो.
त्यात गंधाबोरवर ओलावा आहे, गारवा आहे,

येता प्रदर्शनाच्या झरी

शंतता आहे, नाद आहे आणि लयीही आहे.
सुंगाधाची ही कुपी अकडी अल्पकाळज उघडते
पण असा प्रभाव निर्माण करणारा सुंगांची द्रव
बनवणं वर्षनुवर्षाच्या प्रयत्नांनंतरही कोणाला
साधलेलं नाही. घरातल्या शुभकार्यात वाद्यनाद
होतो. शंक-घंटा वाजवल्या जातात, पण या
शुभप्रसंगी गजर होतो तो ढाळांच्या ढोलांचा.
कोणाचे ना कळे... पण दणकट हात या पोकळ
आवरणावर पडतात आणि कडाडणारा धवी
छातीच्या फासल्या पार करून थें वृद्धयात
घुमतो. ढोल, मृदंग, डफ अशा सर्व मंदिनी
वाद्यांचा उच्चारवही हा परिणाम साधू शकणार
नाही. वाद्यवृद्धातील एखाद्या वाद्याने वेगाचा
साज घेऊवा तसा मधूनव वारा शील घालतो.
वाच्याच्या या वेगाने वृक्ष पिंगा घालू लागताच
त्याच ते कमरेत वाकून घुमणं एका वेगाव्याच
नादाची उत्पत्ती करत, पानांची सळसळ परमोऽच
प्रतिभा फुलवते. कृष्ण शेतकऱ्यांच्या तनामनात
आशेचे धुमारे फुटात. हीच झड कलाकारांची
आशेचे धुमारे फुटात. वेळेत आलाप मोडून
टाकतात. अवधी सूर्णी झमलहारभूम्य होऊन
देऊन जाते. या अवलिया कलाकाराने मैफिलीवर
साप्राज्ञ गजवलेलं असते.

पावलेले असतात. एक वेगळ विश्वं निर्माण
झालेलं असतं, तिथे सगळे त्या स्वरानंदात
आकंठ बुडलेले... पावसाची लय असाच
आनंद देऊन जाते. कधी खर्ज, कधी मध्यम
तर कधी तार सप्तकात घुमणारा त्याचा स्वर
सर्वानाच मंत्रमुद्ध करतो, त्याचे आलाप मोडून
टाकतात. अवधी सूर्णी झमलहारभूम्य होऊन
देऊन जाते. या अवलिया कलाकाराने मैफिलीवर
साप्राज्ञ गजवलेलं असते.

पाऊस कधीच एकटा येत नाही.
त्याच्याबोरवर सुखाच्या असंख्य क्षणांची झूँड
असते. झूँडीतले हे क्षण चहुंदिशांना विष-
ुरतात आणि प्रत्येकाला काही ना काही देऊन
जातात. पावसाची झड भूमीत निजलेल्या
विजांना अंकूर देते, मरगळलेल्या अपेक्षाना
आशेचे धुमारे पुटात. हीच झड कलाकारांची
आशेचे धुमारे पुटात. वेळेत आलाप मोडून
टाकतात. अवधी सूर्णी झमलहारभूम्य होऊन
देऊन जाते. या अवलिया कलाकाराने मैफिलीवर
साप्राज्ञ गजवलेलं असते.

पुनर्जीवीत करतात. पहिल्या पावसासरी फ
फाटारखाली बसतो. आतापैर्यंत सैररैरे होऊन
उठणारा तो फुकाटा व्यग्रतेचाही असतो.

अस्वस्थतेचा असतो. आशकांचा असतो.
पण एका सरीमध्ये ही अस्वस्थता शांत
करण्याची शक्ती आहे. गुहिणीच्या अनुभवी
हातांनी अंजलभर पायाच्या सपकाच्याने
चुलीत फुललेले निखारे शमावावेत तसा हा
पर्जन्याराज एका क्षाणातच निराशेचे वणवे शम
वतो. वेळेत आलेला आणि निर्धारित वेळेत
मनसोकृत बरसणारा पाऊस शेताशिवारात
सोन्या-मोत्याची पेणी करून जातो. पापाणे
भरलेल्या विहिरी सप्तनांदांमध्ये मिरव-
तात. डॉगरदच्यांमधून वाहारारे झारे, उंचावरून
कोसळणारे प्रपात, भरलेले जलाशय, शांत
बाहणारे ओहोले पुढील वर्षभरासाठी धरीच्या
पोटातील कण्या भरत राहतात. हा ठेवा
येणाच्या प्रत्येक क्षणाची तहान भागवत
असतो.

पाऊस ह्यांजे नवीनन जगां
सुरु असतं. पण त्यात जीवेच्या नसेल तर
जगणं संपतं आणि कंठांन सुरु होते. सर्वदूर
भरून उरणारी शुक्रता, कोरेडणा, रखरख,
थुळकटपण बैचैन करणारा आहे. थुळीचे
लोट जीवेच्या ज्ञाकणारे आहेत तर धुक्याचे
लोट ही इच्छा जिगवणारे आहेत. विहिरीने
लोट गाठला ती निराशाही तळ गाठते.
उन्हाच्या कहरात मारीची ढेकळ होतात. ती
ढेकळ नव्हे तर इच्छाशक्तीच्या वाटेले थोंडे
असतात. ते फार काळ तुडवावे लागले नर
आत्मनिर्धर डळमळू लागतो. मनाची उभारी
कवच खाऊ लागतो. खोलवर सोङूनही रिकम्या
परतणाच्या घागरी अवकळा वाढवतात. पण
आता हे संपणार आहे. आता तो येतोय...

गोटींमधून मिळवत येत.
आयुष्य खुप काही शिकवून
जात, आपल्या आयुष्यातल्या
घटना, माणसं ज्ञान देण्यासाठी
पुरेशी असतात. व्यातून आपण
काही तरी शिकत रहयला
हव. ज्ञान मिळवण्याचा आपल्या
करायला हवा. याबाबत एक
उदाहरण देता येईल. प्रजावान,
ज्ञानसंपन्न व्यक्तीला एकाने
सहज एक प्रश्न विचारात. तुम्ही
ज्ञानी आहात मग दिवसापर

तुम्ही काय करता? मी झोपोता,
उठतो, आंगोळ करतो, जेव-
तो आणि कामाला जातो, असं
उत्तर त्याने दिल. यात काय
व्यक्तीची नजर दुसऱ्याकडे
असेतेच असं नाही. त्यामुळे
प्रत्येकजण आपल्या बुद्धी आणि
विचारशक्तीप्रमाणे अंदाज
लावत राहतो. ज्ञानी आपण
ज्ञानी मनुष्य आपल्या पद्धतीने
जगण्याचे विश्लेषण करत राहतो.
अर्थात त्यांच्या नसतो. आपलं
उद्दीप्त साध्या नसतो. आपलं
आपल्या भल्याचा तिताना
निताना नसतो. तर दुसरीकडे
ज्ञानी लोकांना स्वतःच्या
क्षमतांनी जापीवच नसते.
त्यांनी तिताका वेळ त्यासाठी
दिलेला नसतो. तर दुसरीकडे
ज्ञानी व्यक्ती स्वतःला आणि
स्वतःच्या क्षमतांना ओळखून
पुढे जाण्यासाठी प्रयत्न करत
असतात.

प्रत्येक माणसाचा
जीवनाकडे, जगाकडे पाहण्याचा
दृष्टीकोन भिन्न असतो. एका
व्यक्तीची नजर दुसऱ्याकडे
असेतेच असं नाही. त्यामुळे
प्रत्येकजण आपल्या बुद्धी आणि
विचारशक्तीप्रमाणे अंदाज
लावत राहतो. ज्ञानी आपण
ज्ञानी मनुष्य आपल्या पद्धतीने
जगण्याचे विश्लेषण करत राहतो.

अर्थात त्यांच्या नसतो. आपलं
उद्दीप्त काय नसतो. तर कुणाला
ज्ञानी आनंद लुटायचा
असतो तर कुणाला

जबाबदार्याचा पार पाडाच्या
असतात. काहीना जीवन म्हणजे
संकट वाटत. पण ज्ञानी लोक
आयुष्य नीही हेच करतो असं
प्रश्नकर्त्यांने सांगितलं.

त्यावर ज्ञानी माणसाचे उत्तर
त्यांनी जापीवच नसते.

त्यांनी जाप

